

ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΠΟΥΛΟΥ.

Κάρολος ὁ 10ος παιδίον ὢν, ἔτυχεν ἡμέραν τινὰ νὰ παῖξῃ εἰς μέρος τι τοῦ παλατίου, ὅπου πτωχός τις ἐργάτης ἐσπογγάρizε τὸ πάτωμα· ὁ ἐργάτης οὗτος ἐνθαρρυνθεὶς ἀπὸ τοὺς ἀφελεῖς τρόπους τοῦ πρίγκηπος, ἤρχισε νὰ τοῦ διηγῇται διειφόρους ἱστορίας τοῦ χωρίου του· τοῦτο ἤρρεσ πολλὸ εἰς τὸ παιδίον, καὶ ἐπέσυρε τὴν συμπάθειάν του πρὸς αὐτόν. Ἐρωτήσαν δὲ καὶ μαθὼν πόσον μικρὸν ἦτο τὸ ἡμερομίσθιον του, τὸν ἠρώτησε διατί δὲν ἔκαμνεν ἄλλο τι ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ἔδιδε περισσοτέραν ὠφέλειαν.

«Ἀχ, ὀφηλότατέ μου, — ἀνεφώνησεν μετὰ θλίψεως ὁ χωρικός, — θὰ ἤμην εὐχαριστημένος ἂν εὕρισκα νὰ ἐργάζωμαι καὶ διὰ τόσον κάθε ἡμέραν· διότι πολλάκις καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γυναῖκά μου καὶ τὰ πέντε παιδιά μου κοιμώμεθα χωρὶς νὰ δειπνήσωμεν.» Ἀλοπὼν, — εἶπεν ὁ μικρὸς πρίγκηψ συγκεκινημένος μέχρι δακρύων, — πρέπει νὰ μὲ ἀφήσῃς νὰ κάμω ὅτι ἐγὼ νομίζω καλόν. Ὁ παιδαγωγός μου μὲ δίδει ἕκαστον μῆνα ὀλίγα χρήματα νὰ τὰ κάμω ὅτι θέλω, ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ δὲν ἔχω οὐδεμίαν χρεῖαν κανενὸς πράγματος, θὰ δίδω εἰς σὲ τὰ χρήματα ταῦτα, ὥστε νὰ μὴ κοιμᾶσαι μὲ τὴν οἰκογενειάν σου ἄδειπνος, ἀλλὰ μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι δὲν θὰ εἴπῃς εἰς κανένα περὶ τούτου, ἄλλως θὰ σὲ τῆς βρέξω.»

Πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ παλάτιον ὁ ἐργάτης ἐφρόντισε νὰ εὕρῃ τὸν παιδαγωγὸν τοῦ πρίγκηπος καὶ τῷ διηγῇ τὴν ὑπόθεσιν. Ἐκεῖνος δὲ εὐχαριστήσας αὐτὸν διὰ τὴν εἰλικρινειάν του, τῷ ἐσύστησεν ἐχεμύθειαν.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ὁ μικρὸς Κάρολος, λαβὼν τὰ χρήματά του, ἔτρεξεν ἀμέσως πρὸς τὸ προσδιορισθὲν μέρος καὶ εὗρων τὸν φίλον τοῦ ἐργάτην τῷ ἐνεχείρισε κρυφίως τὰ χρήματα καὶ ἀνεχώρησε.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὁ παιδαγωγὸς εἰδοποίησεν τὸν πρίγκηπα, ὅτι εἶχε προσκαλέσει διάφορα ἄλλα παιδιά εἰς τὸ παλάτιον, διότι εἶχε διάφορα ὠραῖα πράγματα νὰ βάλῃ εἰς λαχεῖον. Καὶ τῷ ὄντι κατὰ τὴν ὁρισμένην ὥραν τὰ παιδιά μετὰ τῶν μητέρων των ἦλθον μὲ τὰ χρήματά των διὰ νὰ βάλωσιν εἰς τὸ λαχεῖον. Τὸ κιθῶπιον ἡγορήθη καὶ τῶν παιδίων οἱ ὀφθαλμοὶ ἤστραψαν εἰς τὴν θέαν τῶν ὠραίων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ καλὸς παιδαγωγὸς εἶχε συλλέξει διὰ τὸ λαχεῖόν των, ἕκαστον δ' ἤρχιζε νὰ ὑπογράφῃ, μόνος δ' ὁ μικρὸς Κάρολος ἵστατο ἀπέναντι μὲ σταυρωμένας τὰς χεῖρας.

«Διατί, Κάρολε, — ἠρώτησεν ὁ παιδαγωγός, — δὲν γράφεις καὶ σὺ εἰς τὴν λοταρίαν; σήμερον ἐπῆρες τὸ

μηνιαῖόν σου, ὥστε ἔχεις χρήματα· τί θὰ τὰ κάμῃς; Ὁ Κάρολος ἐξηκολούθει σιωπῶν.

«Δὲν ἀποκρίνεται; — εἶπεν ἐντόνως ὁ παιδαγωγός. — Ἰδοὺ τὰ ἄλλα παιδιά ἔγραψαν· τί ἔκαμες τὰ χρήματά σου;» Τελευταῖον στενοχωρηθεὶς ὁ Κάρολος ἐξεφώνησεν, «Ἀὐτὰ εἰμποροῦν νὰ γράφουν τὸ ὄνομα των εἰς τὴν λοταρίαν, ἀλλὰ δι' ἐμὲ, ὅστις ἔχει γυναῖκα καὶ πάντες παιδιά νὰ θρέψῃ δὲν εἶναι εὐκολόν!»

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ EDISON

Ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις ἐσχάτως προσέθεσεν ἕτερον θησαυρὸν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπιστήμης, διὰ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Φωνογράφου, ἐγεννήθη τῷ 1847 ἐν Ὀχίῳ τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν. Ὁλόκληρος ἡ ἐκπαίδευσίς του ἐγένετο ὑπὸ τῆς μητρὸς του, γυναῖκός εὐπαιδευτοῦ, συνίστατο δὲ αὐτὴ ἐκ τῶν στοιχείων πάσης παιδείας, δηλ. ἀναγνώσεως, γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς. Ὁ παῖς δὲν ἤγάπα τὰ μαθηματικά, εὕρισκεν ὅμως μεγίστην ἡδονὴν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ πολλὰκις ἀνεγίνωσκε βιβλία, τὰ ὁποῖα πολλὸ δυσκόλως ἤδύνατο νὰ ἐννόησῃ. Εἰς νεαράν ἡλικίαν ἔλαβε θέσιν ἐφημεριδοπώλου ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου, ὡς τοιοῦτος δὲ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζεται τὰ βιβλία δημοσίας τινὸς βιβλιοθήκης, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισε νὰ ἀναγνώσῃ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ἀναγνώσας ὅμως τοιοιτοτρόπως περὶ τὰ ἑκατὸν βιβλία, ἐνόησεν ὅτι οὐδόλως ὠφελεῖτο, λαβὼν δὲ σειρὰν συγγραμμάτων ἐπὶ τῆς χημείας, ἀνέγνωσεν αὐτὰ προσεκτικῶς· τόσον δὲ ἡγέρθη τὸ ἐνδιαφέρον του ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὥστε ἤρχισε νὰ σκέπτεται πῶς ἤδύνατο νὰ κάμῃ ὀλίγα πειράματα. Ἀκολουθῶς ἠγόρασε τὰ χρεῖωδῇ χημικὰ ἐργαλεῖα, ἐργαστήριον δὲ ἔλαβεν κενὸν βαγώνιον τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπου ἐξηκολούθησε δοκιμάζον τὰ πειράματά του ἐν ἡσυχίᾳ, ἕως οὗ μίαν ἡμέραν, τοῦ φωσφόρου ἐκραγέντος, ὁ διευθυντὴς ἔρριψεν ὀλόκληρον τὴν μηχανὴν ἔξω τοῦ παραθύρου. Μετὰ ταῦτα ὁ ἀκούρατος Edison ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ μικράν τινα ἐφημερίδα, τυπῶνων αὐτὴν ἐντὸς τοῦ βαγωνίου, εἰς δὲ τὴν διανομὴν τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, ὡς ἐκεῖνος μόνος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ πωλῇ, ἐμίσθωσε καὶ τέσσαρας βοηθούς. Μετὰ ταῦτα, γνωρίσας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τηλεγραφείου, ἐπεθύμησε νὰ συστήσῃ ἰδιαιτερον τηλεγραφον, τοῦτο δὲ μετὰ μεγάλης ἐπιτηδεσιότητος ἔπραξε, κατασκευάζων μηχανὴν ἐκ σύρματος, ὑαλίνων φιαλῶν, τεμαχίων πανίου κτλ. Ὁ ἡλεκτρισμὸς μόνον ἔλλειπε, τοῦτον δὲ ἐπεχείρησε νὰ ἀποκτήσῃ, τρίθων τὰς τρίκας γαλῆς, δὲν ἤδύνατο ὁμως ἐκ τῆς δορᾶς νὰ ἀποκτήσῃ ἱκανὸν ἡλεκτρισμόν.